Programming Fundamentals I Lab.

0	થ	6 2	
3	9/1/9	ก์ชัง	ı

	ชื่อ	รหัสนิสิต	
	การนี้ คุณจะได้รู้จักการเขียนฟังก์ชันที่มีการรับค่าและคืนค่า คำอธิบาย (comment) ในโปรแกรม	าในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงชนิดข้อมูลพิเศษ None	อ และ
3.1	ฟังก์ชันเบื้องต้น		
สร้างไฟล์	.py ใหม่ และพิมพ์โค้ดโปรแกรมต่อไปนี้		
def fr pr	ree(): rint("I am free!!!")		
หลังจากนั้	รั้นให้เซฟและทดลองรันโปรแกรม มีผลอะไรเกิดขึ้นหรือไม่		
ให้คุณลอง	งเพิ่มโค้ดเป็นดังนี้		
_	<pre>rint("I am free!!!") ftype(free))</pre>		

```
รันโปรแกรมและบันทึกผลลัพธ์ที่ได้
จากการทดลอง คุณคิดว่าตัวแปร free มีชนิดข้อมูลเป็นประเภทใด
ให้คุณแก้ไขโค้ดเป็นดังนี้
def free():
     print("I am free!!!")
print(type(free))
free()
รันโปรแกรมและบันทึกผลลัพธ์ที่ได้
ให้คุณแก้ไขโค้ดเป็นดังนี้
def free():
     i = 0
     while i < 3:
          print("I am free!!!")
     i += 1
print(type(free))
free()
รันโปรแกรมและบันทึกผลลัพธ์ที่ได้
```

จากการทดลอง คุณคิดว่าคำสั่ง free() มีการทำงานอย่างไร
คุณคิดว่าคีย์เวิร์ด def มีหน้าที่อย่างไร
ทดลองเปลี่ยนชื่อฟังก์ชันจาก free เป็นรูปแบบต่าง ๆ บันทึกผลว่าการตั้งชื่อฟังก์ชันที่ใช้ได้ต้องเป็นเช่นไร

3.2 การรับค่าและคืนค่า

ทดลองแก้ไขโปรแกรมเป็นดังนี้

def square(x):
 print(x**2)
square()

ันโปรแกรมและบันทึกผลลัพธ์ที่ได้
ાવં થવાંવ / . તા / થદ ! થવ થ દવેષથ
ปลี่ยนบรรทัดที่เรียก square() เป็น square(5) รันโปรแกรมและบันทึกผลลัพธ์ที่ได้
ดลองเปลี่ยนบรรทัด square(5) เป็นค่าดังต่อไปนี้ บันทึกผลที่เกิดขึ้นในแต่ละกรณี
square(-30)
square(24.69)
square(6-2)
square(4+5.37)
square("FREE")
ก้ไขโค้ดโปรแกรมเป็นดังนี้
lef square(x):
return x**2
equare(5)
นโปรแกรมและบันทึกผลลัพธ์ที่ได้

แก้ไขบรรทัด square(5) ให้เป็น print(square(5)) รันและบันทึกผลที่เกิดขึ้น

แก้ไขโค้ดโปรแกรมเป็นดังนี้	
def square(x):	
return x**2	
s = square(5)	
print(s)	
รันโปรแกรมและบันทึกผลลัพธ์ที่ได้	
L	
al a	
ทดลองเปลี่ยนบรรทัด s = square(5) เป็นค่	าดึงต่อไปนี้ บันทึกผลที่เกิดขึ้นในแต่ละกรณี
s = 3 + square(-30)	
s = square(24.69)/7	
s = square(6-2) + square(-3)	
s = square(square(4)+5.37)	
s = "FREE" * square(-2)	
คุณคิดว่าคำสั่ง return มีหน้าที่อย่างไร	
แก้ไขโค้ดโปรแกรมเป็นดังนี้	
def range_sum(a, b):	
s = 0	

<pre>1 = a while i <= b:</pre>
s += i
i += 1
return s
เมื่อรันโปรแกรมจะไม่มีการแสดงค่าใด ๆ เนื่องจากในโค้ดยังไม่มีคำสั่งสำหรับแสดงค่า ให้ลองพิมพ์ range_sum(10, 50) ใน Python Shell แล้วบันทึกค่าที่ได้
ให้ทดลองเรียกฟังก์ชัน range_sum() ด้วยตัวเลขคู่ต่าง ๆ สังเกตและอธิบายว่าฟังก์ชันนี้คืนค่าเป็นอะไร
ถ้าเราเรียกฟังก์ชัน range_sum() โดยใส่ค่า a มากกว่า b จะได้ผลอย่างไร
จงสร้างฟังก์ชันที่ชื่อ age_check() ที่รับพารามิเตอร์สองตัวได้แก่ name เป็นสตริงที่แทนชื่อคน และ age เป็นจำนวนที่ แทนอายุของคนคนนั้น และให้ฟังก์ชันนี้แสดงข้อความออกหน้าจอว่า Hey, ตามด้วยชื่อคนที่รับมา และต่อด้วย , you are old ถ้าตัวแปร age ที่รับมามีค่าตั้งแต่ 40 ขึ้นไป ไม่เช่นนั้นให้ต่อด้วย , you are young.
เขียนฟังก์ชันลงในช่องด้านล่างนี้

3.3 None และ default parameter

ในภาษา Python มีชนิดข้อมูลพิเศษชื่อว่า NoneType ซึ่งมีค่าที่เป็นไปได้เพียงค่าเดียวคือ None ไว้ใช้แทนความ *ไม่มี* อะไร

ทดลองสร้างฟังก์ชันต่อไปนี้

```
def square(x):
    if type(x) == int or type(x) == float:
        return x**2
    else:
        return None
```

ทดลองรันและเรียกใช้ฟังก์ชัน square ด้วยคำสั่งต่อไปนี้ บันทึกผลที่ได้

<pre>print(square(-30))</pre>	
<pre>print(square(24.69))</pre>	
<pre>print(square("FREE"))</pre>	
<pre>print(square(4>5))</pre>	
<pre>print(square(None))</pre>	
<pre>print(square("FREE"+3))</pre>	

จงปรับปรุงฟังก์ชัน range_sum() ให้คืนค่าเป็น None หากค่า a ที่รับมามีค่ามากกว่า b เขียนโค้ดทั้งหมดของฟังก์ชัน หลังการปรับปรุงในช่องด้านล่างนี้

ทดลองสร้างฟังก์ชันต่อไปนี้

```
def range_sum(to, start_at = 1, step = 1):
    s = 0
```

```
i = start_at
while i <= to:
    s += i
    i += step
return s</pre>
```

ทดลองรันและเรียกใช้ฟังก์ชัน range_sum() ด้วยคำสั่งต่อไปนี้ บันทึกผลที่ได้

range_sum(10, 6, 2)	
range_sum(10, 6)	
range_sum(10)	
range_sum(10, step = 2)	

3.4 comment

ในภาษา Python เราสามารถแทรกคำอธิบายหรือข้อความที่จะไม่ถูกนำไปประมวลผลได้ เพื่อบันทึกรายละเอียดหรือคำอธิบาย ในโค้ดแต่ละส่วนให้สามารถอ่านเข้าใจได้ง่ายในภายหลัง

ทดลองแก้ไขโค้ดตามตัวอย่างดังนี้

```
def is_prime(n):
    # Return True if n is a prime number
    # otherwise, return False
    if type(n) != int:
        return False # A prime must be an integer.
    elif n \le 1:
        return False # A prime must be more than 1.
    else:
        # For n more than 1,
        # check that if there is an int i(1 < i < n) such that n\%i == 0.
        # If there is such i, n is not a prime.
        i = 2
        while i<n:
            if n%i == 0:
                return False
            i += 1
        return True
```

def	<pre>generate_primes(to, start_at = 1): # Print all prime numbers in the range [start_at, to]</pre>
	<pre>i = start_at</pre>
	<pre>while i <= to: if is_prime(i):</pre>
	print(i)
	i += 1
	รแกรมและทดลองเรียกฟังก์ชัน is_prime() และ generate_primes() ด้วยพารามิเตอร์หลาย ๆ แบบ อธิบาย า์ชัน is_prime() ทำหน้าที่อะไร
ฟังก์ชั	น generate_primes() ทำหน้าที่อะไร
จงอธิง	บายวิธีการแทรก comment ในโค้ดโปรแกรมภาษา Python

3.5 ขอบเขตของตัวแปร

```
ทดลองแก้ไขโค้ดตามตัวอย่างดังนี้
def f1(a):
     b = 10
    print("In f1, a = "+str(a)+", b = "+str(b))
a = 1
b = 2
print("In global, a = "+str(a)+", b = "+str(b))
f1(a+b)
print("In global, a = "+str(a)+", b = "+str(b))
ทดลองรันและบันทึกผลที่ได้
จากการทดลอง ตัวแปร a ที่อยู่ในฟังก์ชัน f1() และตัวแปร a ที่อยู่นอกฟังก์ชัน f1() เป็นตัวแปรเดียวกันหรือไม่
ตัวแปร b ที่อยู่ในฟังก์ชัน f1() และตัวแปร b ที่อยู่นอกฟังก์ชัน f1() เป็นตัวแปรเดียวกันหรือไม่
แก้ไขโค้ดตามตัวอย่างดังนี้
def f1(a):
    print("In f1, a = "+str(a)+", b = "+str(b))
f1(3)
```

ทดลองรันและบันทึกผลที่ได้
แก้ไขโค้ดตามตัวอย่างดังนี้
def f1(a):
<pre>print("In f1, a = "+str(a)+", b = "+str(b)) a = 1</pre>
b = 2 $f1(a+b)$
ทดลองรันและบันทึกผลที่ได้
ચ . વંજ બુદય ય . વં . બુદય લા ચ . વ ય વ યા
จากการทดลอง ตัวแปร a ที่อยู่ในฟังก์ชัน f1() และตัวแปร a ที่อยู่นอกฟังก์ชัน f1() เป็นตัวแปรเดียวกันหรือไม่
ตัวแปร b ที่อยู่ในฟังก์ชัน f1() และตัวแปร b ที่อยู่นอกฟังก์ชัน f1() เป็นตัวแปรเดียวกันหรือไม่

ทำไมจึงไม่ขึ้นข้อผิดพลาดว่าไม่รู้จักตัวแปร b เหมือนการทดลองที่แล้ว ทั้ง ๆ ที่ในฟังก์ชัน f1() ก็ไม่ได้มีการสร้างตัวแปร b เช่นกัน

3.6	ฟังก์ชันเวียนเกิด
แก้ไขโค้เ	ดตามตัวอย่างดังนี้
def r	1(n):
i	f n>0:
	<pre>print(n)</pre>
	r1(n-1)
ทดลองริ	ัน และเรียกคำสั่ง r1(5) ใน Python Shell บันทึกผลที่ได้
ทดลองแ	เก้ไขบรรทัด r1(n-1) ให้เป็น r1(n+1) และเรียกคำสั่ง r1(5) ใน Python Shell ใหม่ บันทึกผลที่ได้
7171610 16	
ทำไมโป [.]	รแกรมจึงทำงานไม่สิ้นสุด

```
แก้ไขโค้ดตามตัวอย่างดังนี้
def p(a, b):
     if b == 0:
          return 1
     else:
          return a * p(a, b-1)
ทดลองรันและเรียกใช้โดยใส่ค่า a และ b เป็นจำนวนเต็มต่าง ๆ สังเกตและอธิบายว่าฟังก์ชัน p() ทำหน้าที่อะไร
แก้ไขโค้ดตามตัวอย่างดังนี้
def fib(n):
     print("fib(",n,")")
     if n <= 1:
          return n
     else:
          return fib(n-1) + fib(n-2)
ทดลองรันและเรียกคำสั่ง fib(3) บันทึกผลที่ได้
อธิบายขั้นตอนการทำงานเมื่อเรียกคำสั่ง fib(3) โดยละเอียด ว่าทำไมถึงได้ผลเช่นนี้
```

3.7 โจทย์ปัญหา

1. จำนวนสมบูรณ์ (perfect number) คือจำนวนเต็มบวกที่มีค่าเท่ากับผลบวกของตัวหารทั้งหมด (ยกเว้นตัวมันเอง) ตัวอย่างเช่น 6=1+2+3, 28=1+2+4+7+14 เป็นต้น จงเขียนฟังก์ชันชื่อ <code>is_perfect_number()</code> ที่รับพารามิเตอร์หนึ่งตัว และคืนค่าเป็น <code>True</code> ถ้าค่าที่รับมาเป็นจำนวนสมบูรณ์ ไม่เช่นนั้นให้คืนค่าเป็น <code>False</code> ดูตัวอย่างการเรียกใช้งานดังนี้

```
>>> is_perfect_number(6)
True
>>> is_perfect_number(15)
False
>>> is_perfect_number(28)
True
>>> is_perfect_number(28.5)
False
>>> is_perfect_number("28")
False
```

2. ถ้า n เป็นจำนวนเต็มบวก แฟกทอเรียล n (n!) จะมีค่าเท่ากับผลคูณ $1 \times 2 \times \ldots \times n$ สำหรับ n=0 เรานิยามให้ 0!=1 สำหรับค่านอกเหนือจากนี้จะไม่มีนิยามของแฟกทอเรียล จงเขียนฟังก์ชันชื่อ factorial() ที่รับพารามิเตอร์หนึ่งตัว n และคืนค่าเป็น n! หากพารามิเตอร์ที่รับมาไม่มีนิยามสำหรับแฟกทอเรียล ให้คืนค่าเป็น None

ดูตัวอย่างการเรียกใช้งานดังนี้

```
>>> print(factorial(-4))
None
>>> print(factorial(4))
24
```

```
>>> print(factorial(0))
1
```

3. ห.ร.ม. (\gcd) ของจำนวนเต็มบวก a และ b คือจำนวนเต็มที่มีค่ามากที่สุดที่หารทั้ง a และ b ลงตัว ตัวอย่างเช่น ห.ร.ม. ของ 8 กับ 12 คือ 4, ห.ร.ม. ของ 5 กับ 25 คือ 5 จงเขียนฟังก์ชันชื่อ $\gcd()$ ที่รับพารามิเตอร์เป็น จำนวนเต็มสองตัว และคืนค่าเป็น ห.ร.ม. ของจำนวนเต็มทั้งคู่ (ไม่ต้องสนใจกรณีพารามิเตอร์เป็นค่าอื่น q)

ดูตัวอย่างการเรียกใช้งานดังนี้

```
>>> gcd(8, 12)
4
>>> gcd(25, 5)
5
>>> gcd(400, 400)
400
```

4. จงเขียนฟังก์ชันชื่อ range_product() ที่รับพารามิเตอร์สองตัวได้แก่ to และ start_at โดยให้ฟังก์ชันคืน ค่าเป็นผลคูณของจำนวนเต็มตั้งแต่ start_at จนถึง to หากผู้ใช้เรียกฟังก์ชันโดยใส่ค่า to อย่างเดียว ให้ถือว่า start_at มีค่าเป็น 1 และหากผู้ใช้เรียกฟังก์ชันโดยใส่ค่า to น้อยกว่า start_at ให้ฟังก์ชันคืนค่าเป็น None ข้อกำหนดเพื่อความท้าทายสำหรับข้อนี้คือ ให้คุณเขียนฟังก์ชันนี้โดยห้ามใช้คำสั่งวนรอบเช่น while หรือ for ทั้งสิ้น คุณสามารถสร้างฟังก์ชันนี้ได้โดยเขียนเป็นฟังก์ชันเวียนเกิด

ดูตัวอย่างการเรียกใช้งานดังนี้

```
>>> range_product(10)
3628800
>>> range_product(10, 7)
5040
>>> print(range_product(10, 20))
None
```